

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

OPIS PATENTOWY PATENTU TYMCZASOWEGO

113814 —

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu nr _____

Zgłoszono: 16.02.77 (P. 196083)

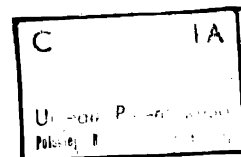
Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 02.01.78

Opis patentowy opublikowano: 30.04.1982

Int. Cl².

A01K 57/00

Twórcy wynalazku: Ryszard Tomaszewski, Andrzej Kucharski, Jacek Repeć,
Antoni Mastalerz

Uprawniony z patentu tymczasowego: Ryszard Tomaszewski, Kraków;
Andrzej Kucharski, Kraków; Jacek Repeć, Kraków;
Antoni Mastalerz, Raciechowice (Polska)

Przenośne stanowisko pasieki, zwłaszcza pasieki wędrownej

Przedmiotem wynalazku jest przenośne stanowisko pasieki zwłaszcza pasieki wędrownej, nadające się do stosowania w pszczelarstwie na skalę przemysłową.

Dotychczasowe znane urządzenia do przewozu uli stanowią normalne środki transportowe takie, jak wozy konne i platformy, wagony kolejowe, samochody ciężarowe, różnego typu przyczepy do samochodów osobowych i traktorów a nawet zestawy rowerowe.

Zastosowanie tych znanych środków transportowych do przewozu uli opisano w szeregu publikacji takich, jak „Kalendarz pszczelarski” Polskiego Związku Pszczelarskiego — wydanej przez Państwowe Wydawnictwo Rolnicze i Leśne, Warszawa 1974, strona 120 do 123, J. Kalinowski „Sprzęt Pszczelarski i gospodarka Pasieczna” wydanej przez Państwowe Wydawnictwo Rolnicze i Leśne — Oddział w Poznaniu 1974 rok, strona 76, a także w publikacji S. Rychłowski „Pszczelarstwo Wędrowne” wydanej przez Państwowe Wydawnictwo Rolnicze i Leśne, Warszawa 1960 rok strona 90 do 99.

Znane jest zastosowanie ciągników samochodowych do przewozu pasiek z artykułu „Pszczelarstwo” numer 12 z 1975 roku strona 14, gdzie do załadunku użyto palet, ustawianych i pozostawianych na stanowisku eksploatacyjnym, przy czym nieodzowne jest stosowanie specjalnych dźwigów samobieżnych lub wózków podnoszących.

Znane zestawy uli pasiecznych na podwoziach samochodowych opisano w „Garten und Kleintierzucht” numer 3 z 1974 roku strona 16, — numer 7 z 1974 roku strona 4 do 5, — numer 23 z 1974 roku strona 4 do 5 oraz numer 4 z 1975 roku strona 4 do 7.

Większość tych znanych środków transportowych wymaga dużego nakładu pracy ręcznej lub zmechanizowanej (dźwigi) przy przewozie pasieki. Ponadto czas przygotowania uli do transportu, indywidualny załadunek, transport, wyładunek i odpowiednie ustawienie pasieki na nowych stanowiskach wynosi prawie dwie doby, jak to podano w czasopiśmie „Plon” numer 20 z 16 maja 1976 roku na stronie 8. Dalszą wadą stosowania tych środków transportowych jest konieczność zatrudnienia kilku osób, co oczywiście zwiększa koszty eksploatacji pasieki.

Główną wadą stosowania opisanych środków transportu jest fakt, że większość z nich nie zezwala na transport całkowiście zorganizowanego stanowiska pasieki wędrowniej, które można bez jego dezorganizacji załadować, przewieźć i ustawić na nowym miejscu eksploatacji. Wspomniane palety transportowe stosowane w USA są stosunkowo niewielkie — bo tylko na 4 ule — i wymagają przy transporcie większej pasieki, stosowania ciężkiego sprzętu ciągnącego oraz dźwigów lub wózków widlastych, których koszt nabycia lub wynajmu jest stosunkowo wysoki.

Ponadto operatywność takiego ciężkiego sprzętu jest zawsze ograniczona warunkami terenowymi i utrudnia dotarcie do atrakcyjnych terenów miododajnych, pozbawionych dobrych dróg dojazdowych. Również opisane niemieckie wozy pszczelarskie o stałych, zorganizowanych stanowiskach pasiecznych wymagają stosunkowo wysokich nakładów finansowych a piętrowe ustawienie uli ogranicza dostęp pszczelarza tylko z jednej strony to jest od tyłu, narzucając tym samym ujednoliconą pod tym względem konstrukcję uli. Ponadto wozy te nadają się raczej do amatorskich upraw pszczelarskich niż do eksploatacji produkcyjnej.

Wyżej opisanych wad nie posiada przenośne stanowisko pasieki, zwłaszcza pasieki wędrowniej stanowiące przedmiot zgłaszanego wynalazku, którego istotą jest konstrukcja przewoźnej kraty, składającej się z trzech segmentów stałych i jednego segmentu ruchomego, na których ustawia się cały zespół uli pasieki w trzech pojedynczych rzędach. Krata posiada środki podpierające, stanowiące zarazem urządzenie podnoszące oraz środki mocujące do przyczepnego zestawu kołowego. Po usunięciu, za pomocą środków podpierających, zestawu kołowego na miejscu eksploatacji, całe stanowisko stoi gotowe do podjęcia natychmiastowej działalności produkcyjnej, przy czym wysunięcie segmentu ruchomego wraz z ustawionymi na nim ulami daje układ stanowiska zbliżony w swym kształcie do litery Y.

Stanowisko według wynalazku posiada liczne zalety z których na pierwszy plan wysuwa się łatwość organizacji stanowiska to jest ustawienie uli i szybkość przewozu całości stanowiska, przy minimalnej obsłudze.

Celem umożliwienia zastosowania normalnego samochodu osobowego jako środka ciągnącego zestaw kołowy ze stanowiskiem, zaleca się stosowanie stanowisk zawierających 24 ule co przy minimalizacji ciężaru ula ogranicza ciężar stanowiska wraz z zestawem kołowym do 750 kg, dopuszczalnym przepisami do ciągnięcia za samochodem osobowym. Szybkość transportu stanowiska jest bardzo duża, przy czym czas posadowienia i zamocowania stanowiska na podjeżdżający pod nie zestaw kołowy wynosi kilkanaście minut, wszystkie niezbędne czynności wykonuje jeden człowiek na przykład kierowca. Stanowisko można przewieźć na inne miejsce po wieczornym przyknięciu uli a o świcie, już na nowym stanowisku, po dokonaniu obrotu, pszczoły natychmiast podejmują działalność produkcyjną.

Jeszcze inną zaletą stanowiska według wynalazku jest łatwość dojazdu do nektarodajnych terenów, położonych zdaleka od twardych dróg, co wynika z niewielkich gabarytów i lekkości całego zestawu transportowego. Dalszą zaletą stanowiska jest jego kształt zbliżony do litery Y, który ułatwia orientację pszczół. Również korzystny jest dostęp do uli, zezwalający na stosowanie uli otwieranych z góry lub od tyłu. Szczególną zaletą stanowiska według zgłaszanego wynalazku jest bardzo niski koszt wykonania nawet we własnym zakresie oraz możliwość wykorzystania zestawu kołowego do kolejnego przewożenia całego szeregu stanowisk.

Przedmiot wynalazku w przykładzie wykonania przedstawiono na załączonym rysunku na którym fig. 1 przedstawia stanowisko w rzucie głównym, fig. 2 — stanowisko wraz z pasieką na przyczepnym zestawie kołowym, gotowe do transportu, zaś fig. 3 — stanowisko na miejscu eksploatacji po usunięciu zestawu kołowego.

Przedmiot wynalazku składa się z trzech stałych segmentów kratowych (2, 3 i 4) tworzących kratę 1 oraz co najmniej jednego segmentu ruchomego 5 umieszczonego przesuwnie w segmentcie 3, najlepiej na zestawach tocznych 6. Długość kraty 1 jest nieco większa niż wielokrotność szerokości ścian czołowych umieszczonych na niej uli 10, zaś szerokość jest nieco większa niż szerokość ścian bocznych uli 10. Do bocznych elementów kraty 1 przytwierdzone są parami po dwa urządzenia podnoszące 7, najlepiej w postaci śrub z pokrętkami ręcznymi, stanowiące zarazem konstrukcję wsporczą stanowiska. Krata 1 ma również elementy mocujące 8, celem przytwierdzenia i zamocowania całego stanowiska na przyczepnym zestawie kołowym 9.

Segment ruchomy 5 stanowiska jest również zaopatrzony w analogiczne urządzenie podnoszące 7, podpierające trwale ten segment 5 po jego wysunięciu z kraty 1 na miejscu ustawienia.

Do spodniej części stanowiska przymocowane są środki mocujące 8 na przykład w postaci rury stalowej, służące do przymocowania stanowiska do przyczepnego zestawu kołowego 9.

Przenośne stanowisko według wynalazku zawiera w zasadzie całą pasiekę wędrowną, która złożona z pewnej ilości uli i ustawiona na nim zostaje przetransportowana za pomocą dowolnego środka transportowego, najlepiej specjalnego przyczepnego zestawu kołowego 9 na miejsce eksploatacji na którym pozostaje przez określony czas, zależny od czasu kwitnienia pożytku. Na segmentach stałych 2 i 4 oraz na segmentcie ruchomym 5 ustawia się ule 10, przy czym ule na segmentach stałych 2 i 4 mają okienka wylotowe pszczół skierowane

na zewnątrz. Po ustawieniu uli 10 i ich zabezpieczeniu płaskimi cięgnami 11 lub w inny sposób, podnosi się całe stanowisko za pomocą urządzeń podnoszących 7 powyżej górnego poziomu powierzchni załadowniczej zestawu kołowego 9 i wprowadza się zestaw kołowy 9 pod stanowisko, po czym następuje obniżenie stanowiska za pomocą tych samych urządzeń 7. Elementy mocujące 8 zostają przy tym osadzone w odpowiednich gniazdach, znajdujących się na powierzchni załadowniczej zestawu kołowego 9 i odpowiednio zabezpieczone. W ten sposób stanowisko pasieki jest gotowe do transportu.

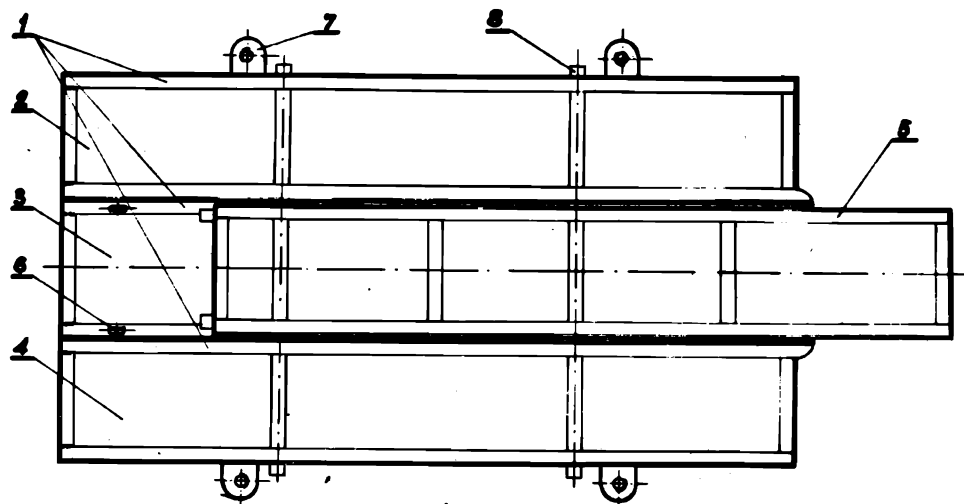
Po przewiezieniu stanowiska z ustawioną na niej pasieką na miejsce, usuwa się zestaw kołowy 9 przez wytoczenie za pomocą urządzeń podnoszących 7. Następnie wysuwa się segment ruchomy 5 wraz z ulami podpierając jego koniec urządzeniem 7. Ostatnią czynnością jest obniżenie całego stanowiska do wysokości około 20 cm nad ziemię, co również wykonuje się za pomocą urządzeń podnoszących 7, które od tej chwili stanowią wsporniki stanowiska przez cały okres eksploatacji aż do chwili dalszego przeniesienia stanowiska na inne miejsce.

Wielkość pasieki to jest ilość uli zależy od typu i ciężaru przewożonego zespołu. Jak wyżej wspomniano, całkowity ciężar stanowiska z pasieką i przyczepnym zestawem kołowym nie może przekroczyć 750 kg ze względu na przepisy drogowe. Według doświadczenia twórców niniejszego zgłoszenia, optymalna ilość uli wynosi 8 sztuk na każdym segmencie, tworzących pasiekę złożoną z 24 pni.

Zastrzeżenia patentowe

1. Przenośne stanowisko pasieki, zwłaszcza pasieki wędrowniej, **znamiennie tym**, że krata (1), najlepiej z kształtowników lub blachy profilowanej, uformowana z trwale połączonych ze sobą elementów (2), (3) i (4) ma co najmniej jeden wysuwny środkowy segment kratowy (5) wsparty, korzystnie na zestawach tocznych (6) osadzonych w segmencie (9) stanowiącym prowadnicę segmentu wysuwne (5), przy czym do bocznych segmentów (2) i (4) i do krótszego boku segmentu (5) przymocowane są znane urządzenia podnoszące (7), będące zarazem elementami wsporczymi stanowiska odłączanego od zestawu kołowego (9), oraz posiada znane środki mocujące (8) do tego zestawu kołowego (9).

2. Przenośne stanowisko pasieki według zastrz. 1, **znamiennie tym**, że długość segmentów (2), (3), (4) i (5) jest zasadniczo wielokrotnością szerokości ściany czołowej ula (10) a szerokość wspomnianych segmentów jest zasadniczo wielokrotnością ściany bocznej ula, przy czym szerokość segmentu (3) jest nieco większa niż szerokość segmentu wysuwne (5).

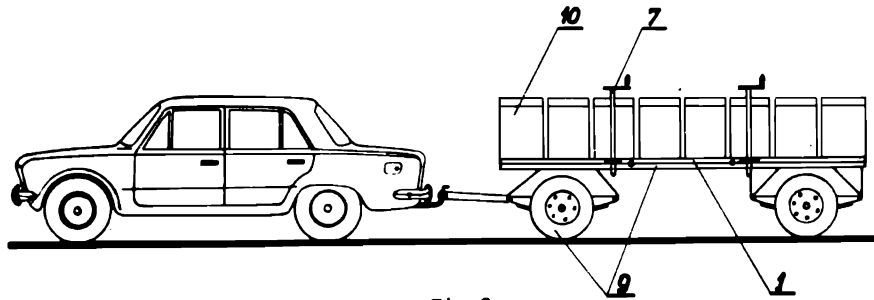

Fig. 2

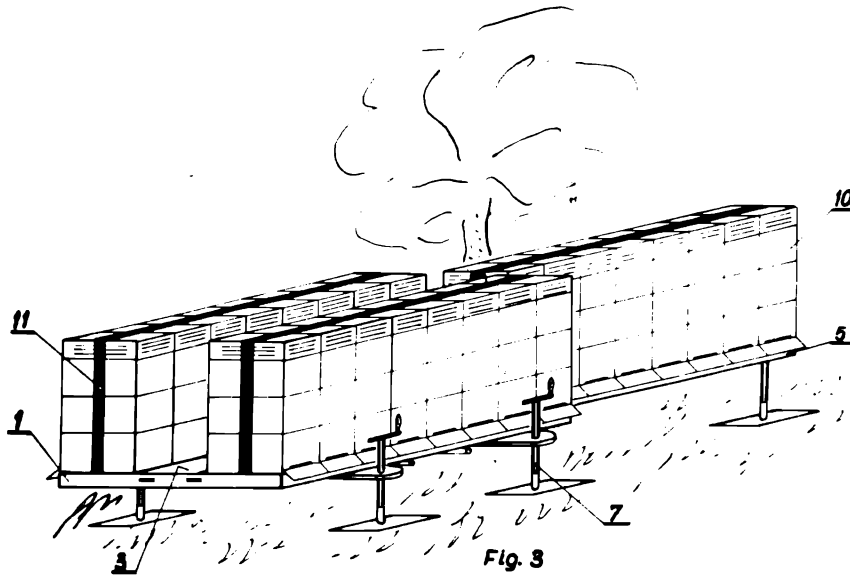

Fig. 3